jouluk.: siis viipyi matkalla kolme ja puoli kuukautta.

Huonon vuoden kerrotaan tulleen. Halla on pannut keväästä touvot ja perunat kolme eri kertaa. Siitä saapi arvata minkälainen tulos sitten on ja kaikki mitä on tullut viljaa talolisille, jaetaan sellaisten kanssa, joilla ei ole mitään; joka laji ruuasta jaetaan tasan.

Kaikki on kallista, joitakin lajeja ei saa ostamallakaan. Lehmät maksavat 700 mk., hyvä lypsylehmä 1,000 mk., joka on ollut ennen sotaa hyvän hevosen hinta. Nykyään maksaa hevonen 5,000 mk. ja yli siitäkin. Sopii ajatella, kuinka siellä työkansa pärjää, kun kaikki on niin kallista. Ennen oli kolme ruokatavarakauppaa. Nyt ei kuulu olevan kuin yksi osuuskauppa ja siitäkin annetaan tavaraa vaan määrän perästä, ettei vain saisi syödä liikaa.

Hilda Lindqvist.

KUVIA KIRJAVASTA IHMISELÄMÄSTÄ

12.

Oltiinhan sitä nuoria ennen — — — Mutta siitä on pitkä aika jo kulunut, niin pitkä ettei sen ajan miusteleminen tuo muuta kuin harmia ja siksipä ei sitä enään mal:s' vaivaa muistella.

Ei huvita katsoa peiliin ja nähdä luisevat kasvonsa, hallehtunut tukka ja parta — ja eikä sitä ole enään muuta pukuakaan kuin nämä ainaiset, raihnaiset tamineet....

Ja Klaara, ei hänkään ole sama kuin ennen. Katseensa on niin väsynyt, eloton, tuskin hän kysymykseen vastata jaksaa — — Ja sitten jalat, jotka ennen olivat niin sirot ja kevyet ovat nyt kuin tukit, piksut ja kankeat. Ei huvita häntä katsella, ei puhella hänelle kuin sen mitä välttämättömimmin tarvitsee...

Helpomoi olisi elää kun saisi unhotetuksi kaikki, kaikki — — Senkin että on elämässä....

* * *

Klaara kävi eräänä päivänä niin väsyneeksi, jalat niin paksuiksi ja raskaiksi ettei hän voinut niitä enään ollenkaan liikuttaa.

— Haenko minä lääkärin? kysyy vihdoin Jaakko kun olo kävi nyt vieläkin tukalammaksi ja ikävämmäksi kuin silloin, kun Klaara vielä askarenlaan liikuskeli ja lapsi hoivaili.

— Eipä tässä taida muukaan auttaa, vastasi vaivaloisesti Klaara.

Ja niin tuli päätetyksi, että lääkäri haetaan ja myydään kulujen korvaukseksi muutama pää karjaa.

Lääkäri tuli ja teki tarkastuksen sekä määräsi Klaaran leikkaukselle.

— Mutta nyt hänen tilansa on liian heikko niin vaikeata leikkausta kestämään. Hänen on mentävä sairaalaan hoidettavaksi ensin muutamaksi viikoksi, sanoi lääkäri.

— Tehkää niinkuin paras on, mikäpä tässä muukaan auttaa, tuumi Jaakko.

* * *

Klaaran mentyä sairaalaan kului elämä tavallista latuaan päivän, pari, mutta ajan kuluessa alkoi Jaakosta tuntua koti tyhjältä.... Ensimäisessä paatissa hän matkusti kaupunkiin katsomaan kuinka Klaara siellä sairaalassa pärjää.

Ensi kohtauksensa oli sellainen juro, ihan kuin aina viime vuosina — hävetti niin. Klaara kyseli lapsista ja lehmistä j. n. e. ja Jaakko jurosti vastaili ja poistui kuin häveten navettapukuaan ja koko olemassa-oloaan.

Mutta päivien kuluessa tuntui koti käyvän yhä tyhjemmäksi. Ja mikä kumma se liekin pannut Jaakon muistelemaan niitä nuorempia vuosia. Sielunsa silmissä näki hän Klaaransa nuorena, sirona ja vetreänä ja sairaalassa käynnit alkoivat tuntua siltä kuin kosintaretket ennen.

Ja eikä se Klaaran katse ollutkaan enään niin väsynyt ja eloton, silmätkin olivat kirkkaat kuin ennen nuorena. Ja Jaakon retket kaupunkiin Klaaraansa "kosimaan" tihenivät ja entinen jurous ja häveliäisyys joka käynnillä väheni. Eipä ujostellut enään — navetta tamineistaan huolinutta — tuoda Klaaralleen jääkermaa ja kukkiakin.

Leikkauspäivä läheni. Jaakka oli hankkinut erään tuttavansa luota kaupungissa vapaa-asunnon ja asettunut kaupunkiin että voi joka päivä käydä Klaaransa luona — oman Klaaransa joka taas oli yhtä rakas — ei vaan paljon rakkaampi hänelle kuin ennen nuorena ollessa.

Tuli leikkaus päivän edellinen ilta. Ei enään syrjästä katsojatkaan saattaneet Jaakkoa häveliääksi, vaan hän painoi suudelman Klaaransa huulille aivan niin taitavasti kuin ennen nuorena — ja vielä se lämmitti aivan kuin nuorena!

Hän silitti Klaaransa poskea, painoi päänsä hänen rinnoilleen, johon hyväilyyn Klaara vastasi yhtä lämpimästi silitellen hänen niskaansa ja hallehtunutta tukkaansa.

Jaakon sydämessä riehui ilo ja suru yht'aikaa ja vihdoin painui pää käsiensä varassa vuoteen laidalle, sielu kiintyi hartaaseen rukoukseen, ettei leikkaustoimitus hänen Klaaransa riistäisi pois.....

Seuraavana aamuna saatteli hän Klaaraansa leikkauspövdälle, ja koko seuraavan yön valvoi hän Klaaransa vuoteen ääressä "virkoamishuoneessa" täyttäen hänen tarpeensa ja toivomuksensa seuraten sairaan jokaista liikettä, jokaista kasvojen värähdystä...

Vaikea oli ollut leikkaus ja siitä toipuminen tuskallinen, mutta vihdoinkin oli vaara ohi ja onnellisena sai Jaakko saatella Klaaransa entiselle vuoteelleen naisten parantumisosastolla. Kavvonsa onnesta säteilivät kun hän hoitajattaren kanssa nosti Klaaransa vuoteelleen.

Nyt sai hän hoidella tyttöään, entistä siroa tyttöään terveeksi jälleen! Hän odotti päivää, toista hääpäiväänsä, jolloin hän saisi taas viedä Klaaran omaan kotiin sa soreana, sirona ja vetreänä. Ah kuinka ihana oli tämä toinen rakkaus!

Jaakko-vanhus eli toivon elähyttämänä onnen humalassa.

Oi voi, kuinka kummallisten retkien takaa se joskus esiin pilkahtaa se — köyhän onni. Monet, monet tuskalliset kärsimysviiodet se antaa välillä vierähtää ja — tuskinpa koskaan sittenkään se oikein olemaan ja pysymään tulee — — —

Lasten osasto

(Jatkoa kahdeksannelta sivulta)

lapsista. Me lapset olemme ihmistaimia yhteiskunnassa. Koti, koulu ja ympäristö on se maaperä, jossa meitä kasvatetaan. Kodissa annetaan meille ensimäiset ohjeet. Kotikasvatuksella on hyvin suuri merkitys, sillä me lapset luotamme kaikkein enemmän isään ja äitiin. Jos meihin jo lapsena kylvetään luokkataistelusiemeniä, niin niitä ei voi porvarillinen seurapiirikään juurineen repiä pois.

Niin, koulu antaa meille opetusta, joka on kyllä hyvä, kun omistamme siitä ne hyvät puolet. Ympäristö on se seurapiiri, jonka kanssa olemme kanssakäymisessä, minkälaista on tuo ympäristö, niin sellaisia tulee meistä lapsista.

Tämä nuorisoliitto on perustettu meitä työläislapsia varten. Lapsista kehittyy nuorukaisia. Mikä on tarkotus nuorisoliitolla? Minun käsitykseni mukaan on meistä kasvatettava innokkaita luokkataistelijoita, mutta sitä me emme opi, ellei meitä opeteta. Teille täysi-ikäiset luokkataistelutoverit olisi minulla yksi kaunis toivomus, pyyntöni olisi, että rupeaisitte opettamaan meille sosialismin aakkosia, sillä teissä löytyy hyvin monta sellaista, jotka pystyvät sitä meille opettamaan. Siihen tarvitaan suurta uhrausta tosin, vaaditaan paljon lujaa tahtoa, siltikin toivon, että kaikessa tapauksessa otatte tämän kovin tärkeän asian keskustelun alaiseksi ensimäisessä osaston kokouksessa.

Tuo opetus saisi olla suomenkielellä. Ehkä joku ajattelee: miksi juuri suomenkielellä? Siksi, että me voisimme olla avuksi suomalaisten iltamatilaisuuksissa antamassa ohjelmaa. Tulevaisuus on meidän, meistä täytyy tulla puhujia, laulajia, näyttelijöitä y.m. Jos emme osaa suomenkieltä, niin teille, isät ja äidit, käy niinkuin Hommalan emännälle, (jonka luin Lasten Joulusta) joka ei ymmärrä omia lapsiaan. Kyllähän me tuota englanninkieltä osaamme tolittaa, kun jokapäiväinen toimintamme käy englanninkielellä. Eikä kielitaito ole liikaa, vaikka osaisimme useampiakin kieliä, esim. Europan maissa osaavat ihmiset neljää ja viittäkin kieltä puhua. Meillä Amerikassa tahtoo kielitaito kuivua tähän yhteen, nimittäin englanninkieleen. Monet lapset halveksivat suomenkieltä, vaikka heidän vanhempansa ovat niitä "finniä". He tulevat iltamiin ja nauravat ja pitävät omaa elämäänsä kun ohjelmaa ollaan suorittamassa — luulevat käytöksensä olevan sivistystä. Itse eivät anna ohjelmaa, siksi kun eivät osaa suomenkieltä ja ylpeilevät siitä.

Pienet ja suuret ystäväni! Jätetään pois tuo turha kurnailu ja ruvetaan toimimaan innokkaasti työläisten kurjan aseman parantamiseksi.

Kuinka paljon olisikaan tässä meidän nuorisoliitossa jäseniä, jos nuo tytöt ja pojat tietäisivät mihin luokkaan he kuuluvat. He näyttävät kapitalistin osaa ilman pääomaa ja halveksivat sosialismia, ja vieläpä luulevat että sosialistinen toiminta on vaan suomalaisten touhua. Tosin suomalaiset ovat ensimäisinä järjestyneissä työläisissä, mutta sosialismi on kansainvälinen ja tunnussanamme on: Kaikkien maitten köyhälistö, liittykää yhteen! Workers of the World, Unite!

TOVERITTAREEN HALUTAAN TOIMITTAJA

Täten julistetaan toimeensakykenevien toverittarien haettavaksi toimittajan paikka Toverittaressa. Hakijalta vaaditaan kyky käyttää suomen- ja englanninkieltä, tuntea sosialidemokratisen työväenliikkeen periaatteet ja menettelytavat ja osata niiden mukaan toimittaa lehteä.

Hakemukset palkkavaatimuksineen ovat lähetettävät Toverin johtokunnalle ennen helmikuun alkua, 1918, ja toimeen on astuttava heti kutsun saatua.

TOVERIN JOHTOKUNTA,
Box 99, Astoria, Ore.

BOVIE, B.C., CAN.

Halloo Anna-täti! Minä taasen kirjoitan Toverittareen. Minä olen 13 vuoden vanha. Minä käyn koulua. Minulla on 4 siskoa ja yksi veli. Isä on ollut kolme viikkoa sairaalassa. Meillä on ollut hyvä opettaja ja hänen nimensä on Miss Jean Rees Hardwick. Täällä on paljon lunta.

Onnelista uutta vuotta toivottaa kaikille Toverittaren lukijoille

Katie Johnson.

SAULT STE MARIE, ONT.

Tervehdän kaikkia Toverittaren suuria ja pieniä lukijoita. Meillä täällä on ollut kovin kylmiä ilmoja. Meillä oli täällä joulujuhlat sekä isoilla että pienillä ihmisillä. Meidän lapsien joulujuhla oli sunnuntaina jouluk. 23 p. Siellä oli paljon ohjelmaa, runoja, kertomuksia, laulua, kaksi vuorokeskustelua ja yhteislaulua lapsilta. Lopuksi oli vielä kuvaelma, jossa oli joulupukki ja pieniä tonttuja. Isojen ihmisten juhla oli seuraavana päivänä ja jouluiltana oli kappale.

Pikkutoverit, minä toivoisin, että meidän lasten osasto olisi täynnä meidän omia kirjotuksia. Koittakaahan kaikki kirjoittaa joskus.

Kaarina Heinonen.

— Älä unohda toimia osastossasi.

NIMI-LEIMASIMIA
(RUBBER STAMPS)
Sopivat moneen eri tarkotukseen, esim. kirjekuoriin, kirjoihin j.n.e.
TOVERI
Box 99, Astoria, Ore.

ROSSLAND, B. C., Canada, S. S. Osaston (Box 454) ompeluseura kokoontuu joka kuukauden ensimäisenä ja kolmantena torstai-iltana kello 7:30 Kansanhaalissa, jossa s. s. osaston kokouksetkin ovat joka toinen sunnuntai kello 3 j.p.p.

MULLAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään joka torstai Suomi-haalilla, kello 8 j.p.p. Kaikki tervetulleita.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimäisenä ja kolmantena sunnuntaina, alkaen kello 2 i.p. — Osaston ompeluseuran kokoukset ovat joka kuukauden toisena torstaina, alkaen kello 2 j.p.p. Kahvia kokouksen loputtua.